

Մ ՈՒՐՐ Զ ԱԿՈՐ

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍ ԱՎՅՐ ԵՎ ԿԵՂԵՅԻ

ԾՆՈՒԽՈՒԷՆ ԵՏԶ ԵՐՐՈՐԴ ԿԻՐԱԿԻ

3 ՓԵՏՐՈՒԲԱՐ 2019

Կիրակնօրեայ Ընթերցումներ	Էջ 1
Ողորմութեան Կանչ մը (2)	Էջ 2

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ
ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԷԻ ԳԻՐՔԷՆ
 (62.1-12)

Ուստի պիտի չլռեմ, Սիոնի սիրոյն, անդադար պիտի աշխատիմ Երուսաղէմի համար, մինչեւ որ անոր արդարութիւնը ծագի լոյսի պէս եւ անոր փրկութիւնը փայլատակէ ջահի մը պէս: Այն ատեն հեթանոսները պիտի տեսնեն արդարութիւնդ, ո՛վ Երուսաղէմ, բոլոր թագաւորները պիտի տեսնեն քու փառքդ եւ քեզ պիտի կանչեն նոր անունով մը որ Տէրը ինք պիտի տայ քեզի: Տիրոջ ձեռքին մէջ վայելուչ պսակ մը պիտի ըլլաս. արքայական թագ պիտի ըլլաս Աստուծոյդ ձեռքին մէջ: Այլեւ բնաւ “Լքուած Կին” պիտի չկոչուիս, ո՛չ ալ երկիրդ “Աւերակ” պիտի անուանուի. այլ ես քեզ “Նախասիրածս” պիտի կոչեմ, իսկ երկիրդ՝ “Բնակուած Շէն”, որովհետեւ Տէրը պիտի հաւանի քեզի եւ երկիրդ բնակութեամբ պիտի խոնուի: Ինչպէս երիտասարդ մը եւ կոյս մը նոր ընտանիք կը կազմեն, այնպէս ալ զաւակներդ քեզի հետ նոր ընտանիք պիտի կազմեն. եւ ինչպէս փեսան հարսով կ’ուրախանայ, այնպէս ալ Աստուածդ քեզմով պիտի ուրախանայ: Ո՛վ Երուսաղէմ, պարիսպներուդ վրայ պահապաններ կարգեցի որոնք անդադար գիշեր-ցերեկ Տիրոջ պիտի աղաղակեն: Մի՛ լռէք, ո՛վ աղօթողներ, հանգիստ մի՛ տաք Աստուծոյ, մինչեւ Երուսաղէմը վերականգնէ եւ զայն երկրի պարծանքը դարձնէ: Տէրը հետեւեալ երդումը ըրաւ, որ պիտի կատարէ իր փառքով, իր զօրաւոր բազուկով. «Ա՛լ բնաւ ցորենդ թշնամիներուդ պիտի չտամ որպէս կերակուր, օտարներու զաւակները պիտի չխմեն գինիդ որուն համար դուն վաստակեցար. այլ դո՛ւն

պիտի հնձես ու դուն վայելես քու բերքդ եւ փառք տաս Տիրոջ, այգեկովթք պիտի ընես ու դուն խմես գինիդ սրբարանիս սրահներուն մէջ»: Ուստի դուրս թող գան բնակիչներդ, ո՛վ Երուսաղէմ, որպէսզի ճամբաները պատրաստեն, շաւիղները հարթեն եւ ճամբայ բանան վերադարձող իմ ժողովուրդիս, մաքրեն ճամբաները քարերէն եւ հեթանոսներուն տանին Տիրոջ նշանը. որովհետեւ ահա Տէրը իր ձայնը լսելի դարձուց մինչեւ աշխարհի ծայրերը, ըսելով. «Ըսէ՛ք Երուսաղէմի բնակիչներուն.- Ահա Փրկիչդ կու գայ հետը բերելով իր շահած ժողովուրդը, անոնք՝ որ ինք փրկեց»: Անոնք “Սուրբ ժողովուրդ” պիտի կոչուին, կամ “Տիրոջ փրկածները”, իսկ դուն, ո՛վ Երուսաղէմ, “Յանկալի” պիտի կոչուիս, պիտի կոչուիս “Քաղաք՝ որ Տէրը չլքեց”:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ
ՏԻՄՈԹԷՆՈՍԻՆ ԳՐԱԾ ԵՐԿՐՈՐԴ ՆԱՄԱԿԷՆ
 (2.15-19)

Աշխատէ որ Աստուծոյ աչքին ըլլաս համար ամէնալիք բան մը չունի, որպէս մէկը՝ որ ուղիղ կերպով կ’ուսուցանէ Աստուծոյ ճշմարիտ պատգամը:

Հեռո՛ւ կեցիր հաւատքի ճշմարտութիւնները խեղաթիւրող պարապ վիճաբանութիւններէ, որոնք հետզհետէ մարդիկը Աստուծմէ հեռացնելու կը ծառայեն միայն: Այդպիսի խօսքերու ձգած թոյնը քաղցկեղի պէս կը կրծէ մարդս: Այդպիսի խեղաթիւրող վիճասէրներ էին Հիմենոս եւ Ֆիլետոս, որոնք ճշմարտութենէն շեղեցան եւ շատերու հաւատքը քանդեցին, ըսելով թէ մեռելներու յարութիւնը արդէն տեղի ունեցած է: Բայց Աստուծոյ դրած հաստատուն հիմը կանգուն կը մնայ: Անոր վրայ գրուած է. «Տէրը կը նանգնայ անոնք որոնք իրն են», եւ, «Ով որ Տիրոջ կը պատկանի՝ թող հեռու մնայ անիրաւ գործերէ»:

**ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻԵՏԱՐԱՆԷՆ
ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ**

(6.39-47)

Մեր Տէրը Յիսուս Քրիստոս կ'ըսէ.- «Զիս զրկող Հօրս կամքն է՝ որ չկորսնցնեմ ո՛չ իսկ մէկը բոլոր անոնցմէ որոնք ինծի տուաւ, այլ յարուցանեմ զայն վերջին օրը: Հօրս կամքը հետեւեալն է. ով որ տեսնէ Որդին եւ հաւատայ անոր՝ յաւիտենական կեանք կ'ունենայ, եւ ես պիտի յարուցանեմ զայն վերջին օրը»:

Հրեաները սկսան տրտնջալ իրեն դէմ, որովհետեւ ըսած էր թէ «Ես եմ երկինքէն իջած հացը», եւ կը հարցնէին. «Այս մարդը Յովսէփի որդին Յիսուսը չէ՞, որուն հայրն ու մայրը կը ճանչնանք. ինչպէ՞ս ուրեմն կ'ըսէ՝ «ես երկինքէն իջայ»»: Յիսուս անոնց պատասխանեց. «Կը բաւէ դուք ձեզի քրթմնջէք: Ոեւէ մէկը չի կրնար ինծի գալ եթէ զիս զրկող Հայրը զայն ինծի չբերէ. եւ ես պիտի յարուցանեմ զայն վերջին օրը: Մարգարէութիւններուն մէջ գրուած է. «Ամէն մարդ Աստուծմէ սորված պիտի ըլլայ»: Ով որ Հօրմէս կը լսէ եւ իրմէ կը սորվի՝ ինծի կու գայ: Ոչ ոք Հայրը տեսած է, բացի անկէ որ Աստուծմէ է, որովհետեւ միայն անիկա տեսած է Հայրը: Ու ես կ'ըսեմ ձեզի. Ով որ ինծի հաւատայ՝ յաւիտենական կեանքը կ'ընդունի»:

**ՈՂՈՐՄՈՒԹԵԱՆ ԿԱՆՉ ՄԸ
ԱՊՈԹԵԱՆԸ ԸԵՆԵԱԻԵՆ**

Հեղինակ՝ ՀԷՆՐԻ ՆՈՒԸՆ

Թարգմանութիւն՝ ԿԱՐՕ ՄՐԿ. ՆՈՒՍՈՒՏԵԱՆԻ

ՄԱՍ ԱՌԱՋԻՆ

Որքան վախ կայ մեր մէջ: Վախ մարդոցմէ, վախ Աստուծմէ եւ շատ հում, անորոշ, ազատ տատանող՝ անձկութիւն մը: Ինքզինքիս հարց կու տամ թէ վախը հիմնական մեր խոչընդոտը չէ՞

աղօթքին: Երբ Աստուծոյ ներկայութեան մտնենք եւ սկսինք զգալ վախի հսկայ այդ պահեստը մեր մէջ, կ'ուզենք փախչիլ աշխարհի առատօրէն մեզի բաշխած բազմաթիւ գրադումներուն մէջ: Բայց պէտք չէ վախնանք մեր վախերէն: Կրնանք զանոնք դիմակալել, բառեր տալ անոնց եւ զանոնք առաջնորդել Իր ներկայութեան, որ կ'ըսէ. «Մի՛ վախնար, Ե՛ս եմ»: Մեր հակումը մեր Տիրոջ բացայայտել է այնքան որքան հանգիստ կը զգանք: Բայց որքան կը յանդգնինք Անոր յայտնել տակումնահար ամբողջ մեր անձը, այնքան կարող պիտի ըլլանք զգալու, թէ Անոր սէրը, որ կատարեալ սէր է, կը վանէ ամէն վախ:

ՆԵՐԿԱՅՈՒԹԵԱՆԴ ԼՈՅՍԸ

Ով Տէր Յիսուս Քրիստոս, Դուն որ ներեցիր մեղքերը անդամալոյծին՝ նախքան զայն բժշկելով ոտքի հանելը, կ'աղօթեմ որ խոկառումի այս 6 ամիսներս զիս աւելի գիտակից դարձնեն կեանքիս մէջ Քու ներող ներկայութեանդ, եւ նուազ մտահոգ՝ աշխարհի աչքին լաւ կատարողութեամբս: Թող որ ճանչնամ Քեզ կուսական վայրին՝ սրտիս խորքին, ուր կը բնակիս ու կը բժշկես զիս: Թող որ փորձառութիւնդ ապրիմ էութեանս այն կեդրոնին մէջ, ուրկէ կ'ուզես ուսուցանել եւ ուղղել զիս: Թող որ ճանչնամ Քեզ որպէս զիս սիրող եղբայրս, որ ոչինչ կը հանէ – նոյնիսկ յոռեզոյն մեղքերս – դէմս, բայց որ կ'ուզէ հալիլ ինծի՝ գողտրիկ ողջագուրումով: Հեռացուր շատ մը վախերս, տարակոյսներս, եւ կասկածներս, որոնցմով կ'արգիլեմ որ Տէրս ըլլաս, եւ քաջութիւնն ու ազատութիւնը տուր ներկայութեանդ յոյսին տակ երեւան գալու մերկ եւ խոցելի՝ վատահելով անյատակ ողորմութեանդ:

Գիտեմ որքան մեծ է դիմադրութիւնս, որքան արագ կ'ընտրեմ խաւարը քան յոյսը: Բայց գիտեմ նաեւ որ զիս յոյսին կը կանչես, ուր կրնամ տեսնել ոչ թէ միայն մեղքերս այլ նաեւ՝ շնորհալի դէմքդ: Օրերուս իւրաքանչիւր ժամուն հետս եղիր այս համայնքին մէջ, որպէսզի եղբայրներուն համար յոյսի իսկական նշան մը ըլլամ – ոչ թէ իմ ինչ ըլլալուս՝ այլ մէջս Քու իրագործածիդ համար:

Շնորհակալ եմ Քեզի, Ով Տէր, զիս հոս բերելուդ եւ նորէն առիթ մը տալուդ համար՝ ճամբուն վրայ Քեզի հանդիպելու: Գովարանանք ու փառք Քեզի, այժմ եւ յաւիտեան: Ամէն:

(Շարունակելի 2)